

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

7 maart 2002

ONTWERP VAN DECREET

tot bescherming van varende monumenten

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heer Dany Vandenbossche**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Bart De Smet, Carl Decaluwe, Eddy Schuermans,
mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen,
Guy Sols ;

de heer Wilfried Aers, mevrouw Niki De Gryze, de heer
Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Luc Martens,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Gilbert
Vanleenhove ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques
Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Felix
Strackx ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

998 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	4
2. Algemene bespreking	5
– Algemene beoordeling van het decreet	5
– Integratie van sociale tewerkstellingsprojecten bij het restaureren van schepen	6
3. Artikelsgewijze bespreking	7
4. Stemming en eindstemming	8
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	9

DAMES EN HEREN,

Op 21 februari 2002 vond in de commissie voor Cultuur, Media en Sport de toelichting plaats van het ontwerp van decreet tot bescherming van varende monumenten.

Op 28 februari 2002 werd het ontwerp van decreet in de commissie besproken en gestemd, waarbij ook het opschrift van het ontwerp van decreet werd veranderd van “varende monumenten” naar “varend erfgoed”.

I. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

De heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, stelt dat Vlaanderen door zijn unieke ligging, net als de Noordelijke Nederlanden, steeds een belangrijke maritieme handelsnatie is geweest. Het rijke handelsverleden van Brugge of de boeiende geschiedenis van de Verenigde Oost-Indische Compagnie zijn daar duidelijke getuigenissen van.

Daarnaast heeft Vlaanderen ook een belangrijk visserijverleden, zowel op zee als op de binnenwateren. Voor binnenlands transport over een afstand van meer dan dertig kilometer of langer dan één dag was Vlaanderen tot het einde van de 18de eeuw bijna uitsluitend aangewezen op de binnenvaart.

Al deze activiteiten hebben ertoe geleid dat Vlaanderen tevens een sterke reputatie als scheepsbouwende natie had. Hoewel ten aanzien van de varende monumenten tot nog toe nooit een specifiek beleid is gevoerd, blijven van dit vakmanschap toch nog diverse waardevolle materiële getuigen bewaard. Zijn deze nautische en fluviale erfgoedrelicten niet meer of nauwelijks in te passen in de huidige transportneden, ze hebben inmiddels een dermate monumentale relictwaarde gekregen dat hun behoud als een erfplicht ervaren wordt.

Voor het specifieke beheer dat dit maritiem en fluviaal erfgoed vraagt, biedt het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, hoewel het voor het eerst in Europa het algemeen belang van industrieel-archeologisch patrimonium onderschreef, geen passende oplossing. Het betreft immers specifieke roerende

monumenten met veelal een hypotheekwaarde, die door hun specificiteit legistisch gezien buiten het toepassingskader van dit monumentendecreet vallen. Ook het decreet van 17 november 1982 houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium, dat bij ontstentenis van uitvoeringsbesluiten nooit operationeel werd en binnenkort vermoedelijk door het topstukkendecreet zal worden opgeheven, is volstrekt onbruikbaar voor het beschermen van het nautisch erfgoed.

Door dit hiaat in het beheersinstrumentarium van de erfgoedzorg dreigen thans de laatste getuigen van de historische scheepvaart in Vlaanderen verloren te gaan. Een relatief recente studie van het Belgisch Instituut voor Binnenvaarttransport stelt dat het aantal binnenvaartuigen sinds 1960 vermindert met niet minder dan 76 percent. Aan de basis van deze sterke terugloop liggen in het bijzonder de hoge slooppremies die van staatswege aan deze sector werden gegeven. Hierdoor vonden vele van de laatste getuigen van de 19de- of vroeg 20ste-eeuwse binnenvaart op een abrupte wijze hun einde op één van de vele Vlaamse of Nederlandse scheepssloperijen. Er zouden zich volgens een eerste schatting nog een veertigtal historisch waardevolle binnenschepen in de Vlaamse Gemeenschap bevinden.

Ook voor de historische vissersvloot wordt éénzelfde nefaste tendens vastgesteld. Van deze vloot blijven omzeggens slechts enkele oude schepen over. Zo is van de eeuwenlange Vlaamse aanwezigheid in de IJslandse wateren nauwelijks nog een tastbaar bewijs overgebleven.

Nochtans neemt de belangstelling bij het grote publiek voor het varend patrimonium steeds meer toe. De massale publieke belangstelling waarop bijeenkomsten van oude zeilschepen steeds kunnen rekenen, zijn daar een getuigenis van. Deze tendens is trouwens internationaal waar te nemen. In vele van de ons omringende landen bestaan dan ook reeds initiatieven om het maritiem en fluviaal patrimonium te herwaarderen.

Ook in Vlaanderen restaureren meer en meer particulieren met eigen middelen een historisch vaartuig, dat niet zelden één van de laatste vertegenwoordigers van zijn soort blijkt te zijn.

Het voorliggende ontwerp van decreet tot bescherming van varende monumenten moet het de Vlaamse Gemeenschap toelaten om voor de varende monumenten via bescherming ten behoeve van het behoud ervan een adequaat beheer op te zetten en zodoende aan te sluiten bij de kwaliteit die

de andere Europese regio's inzake nautische erfgoed zorg ontplooiën. Door op deze wijze de aandacht te vestigen op het belang van de instandhouding van dit uitzonderlijk en bovendien attractief patrimonium, als onderdeel van ons cultureel erfgoed, wordt dit patrimonium voor de toekomst bewaard.

De beschermingsprocedure is geïnspireerd op de procedure die het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten voorziet, maar houdt rekening met het specifiek karakter van de varende monumenten.

Om de zorg voor het nautisch erfgoed niet op een repressieve manier maar wel op stimulerende en begeleidende wijze te organiseren, worden er bij een bescherming – op een instandhoudingsplicht na – geen erfgoeddienstbaarheden opgelegd. In plaats daarvan worden beheersdoelstellingen overeengekomen die de eigenaar en/of gebruiker op vrijwillige basis aansporen om voor zijn varende monument een beheersprogramma te ontwikkelen. Voor werkzaamheden en diensten die aan dit beheersprogramma uitvoering geven, wordt een beheerspremieregeling ingesteld.

Als bijkomende stimulans om dit beheer ook zo optimaal mogelijk te realiseren, wordt in de mogelijkheid voorzien om bepaalde faciliteiten en vrijstellingen toe te kennen, onder meer met betrekking tot de ligplaatsen.

Inmiddels werd ook een reeks van beleidsvoorbereidende initiatieven genomen met betrekking tot het varende erfgoed : de historische scheepswerven werden in kaart gebracht, er werd een voorlopige inventaris opgemaakt van een reeks beschermingswaardige boten en er loopt een opleidingsprogramma waarbij een aantal specifieke scheepsherstellings technieken worden aangeleerd en doorgegeven aan jongeren.

Uit het onderzoek met betrekking tot de historische scheepswerven blijkt dat Vlaanderen nog een aantal historische scheepswerven telt die zouden kunnen worden ingeschakeld in het onderhouds- en restauratiecircuit van de varende monumenten. Op deze wijze krijgen deze scheepswerven niet alleen een bestaanszekerheid, maar wordt ook naar een samenhang gestreefd tussen het behoud van het waardevolle roerende en onroerende patrimonium. Deze werkwijze heeft ook potentiële museale troeven indien deze scheepswerven zouden kunnen blijven bestaan als levende musea. Een goed voorbeeld hiervan is de als monument beschermde scheepswerf van Baasrode bij Dender-

monde. In de toekomst zal deze scheepswerf een levende aantrekkingspool vormen voor het varende erfgoed in Vlaanderen. Kleinschalige scheepsherstellingen aan beschermde varende monumenten zullen er voor de eigenaar en de bezoeker een bezienswaardigheid vormen. Andere mogelijke locaties van scheepswerven zijn onder meer Veurne, Gent, Boom, Antwerpen en Rupelmonde, waar vorig jaar een scheepshelling werd teruggeplaatst.

Het opmaken van een overzicht van de omvang van de varende monumenten vergt een zeer specifieke aanpak. Een basislijst werd inmiddels binnen de Afdeling Monumenten en Landschappen door het Vakgebied Industrieel Erfgoed opgemaakt. De aanvulling van deze inventaris zal op voordracht van de geïnteresseerde eigenaars gebeuren en getoetst worden aan de hand van een reeks criteria zoals bouwdatum, authenticiteitswaarde, uniciteit, volledigheid van de uitrusting, bouwkundige toestand en dergelijke.

Omdat sommige scheepsambachten met de bedreiging van het varende erfgoed evenzeer in het gedrang komen, werd uit voorstellen van opleidingsprogramma's voor bedreigde restauratieambachten een project weerhouden waarbij een aantal specifieke technieken rond scheepsherstelling worden geregistreerd en doorgegeven aan een aantal jongeren. Eenmaal beschermd als varende monument is het uiteraard aangewezen dergelijke schepen te onderhouden en te restaureren met behoud van de oorspronkelijke technieken. Dergelijke opleidingsprogramma's zijn dan ook van belang om het restauratieambacht als even belangrijk segment van ons cultureel erfgoed in kaart te brengen en door te geven.

De zorg voor het behoud van de varende monumenten vergt een geïntegreerde benadering waarbij verschillende disciplines en actoren samen deel zullen moeten uitmaken van een brede ondersteunende werking. Enkel dan kan de inhaalbeweging waarvoor Vlaanderen met betrekking tot de materiële getuigenissen van zijn groots maritiem verleden staat, volwaardig ingevuld worden. Dit ontwerp van decreet kan daartoe een belangrijke bijdrage leveren.

2. Algemene bespreking

– Algemene beoordeling van het decreet

Mevrouw Mieke Van Hecke, en mevrouw Margriet Hermans ondersteunen volledig de doelstellingen

van het decreet, en zijn verheugd over de toegenomen algemene interesse voor het varende erfgoed. Met voorliggend decreet werd ook een oplossing gevonden voor het historisch probleem dat het varende erfgoed steeds tussen twee stoelen is gevallen. Het kwam immers niet in aanmerking binnen het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, en ook niet binnen het decreet van 17 november 1982 tot de bescherming van het roerend cultureel patrimonium.

De heer Jo Vermeulen sluit zich aan bij deze positieve evaluatie. Hij vindt in dit decreet overigens een goede illustratie van de groene filosofie : bewaren wat goed is (bewaren van cultureel varende erfgoed), vernieuwen wat nodig is (de zorg om de renovatie), en hergebruiken wat kan (zorg voor herbestemming en nieuwe toepassingen voor geresouteerde schepen). De spreker nam trouwens met plezier kennis van twee nieuwe principes : aanleren wat dreigt te verdwijnen (met de zorg om de ambachten en de tradities), en herstellen wat dreigt te zinken (redden van belangrijke goederen voor het te laat is). Het decreet is voor de spreker dan ook gebaseerd op een uitstekende filosofie waar hij zich volledig kan achter scharen.

De heer Miel Verrijken meent dat sinds de ontdekking van het goed bewaarde wrak van “De Kogge” ook in Vlaanderen de belangstelling voor ons maritiem verleden is gewekt. Hopelijk gaat Vlaanderen met dit decreet de Scandinavische landen en ook Nederland achterna, met een zeer grote kennis in het herbouwen en het restaureren van schepen. Engeland heeft dan weer op gebied van het conserveren van schepen grote inspanningen geleverd, o.a. met enkele schepen die actief waren in de slag bij Trafalgar.

De heren Marino Keulen en Dany Vandenbossche sluiten zich aan bij de positieve evaluatie van het decreet. Vlaanderen heeft immers een grote maritieme traditie die werd geaccentueerd tijdens de Gouden Eeuw, en door onze ijslandvaarders. Het behoud van dit varende erfgoed is noodzakelijk. De sprekers verwijzen naar de band met de actualiteit, nu voor het oplossen van de mobiliteitsproblemen terug gepleit wordt voor intenser vervoer via de binnenwateren. Ze betreuren ook dat als gevolg van de slooppremies heel wat waardevolle schepen werden vernietigd, die helaas niet in musea zijn terecht gekomen.

De heer Jos Stassen plaatst voorliggend decreet in een ruimer kader, waarbij in het algemeen de aantrekkingskracht van het water is toegenomen. Dit

komt niet alleen tot uiting in een groeiende interesse voor de oude en moderne schepen, maar ook in de toegenomen aantrekkingskracht van bouwgronden langs het water. De spreker is ook verheugd dat voorliggend ontwerp van decreet aan een aantal gemeenten eindelijk de financiële mogelijkheden biedt om de aangekochte historische schepen op een verantwoorde wijze te restaureren.

De minister dankt de commissieleden voor de positieve evaluatie van voorliggend decreet. Hij wijst erop dat de administratie Monumenten en Landschappen de basis voor dit decreet heeft gecreëerd, maar dat de bevoegdheid inzake varende erfgoed toebehoort aan de gemeenschappen en de culturele sector in het bijzonder.

– *Integratie van sociale tewerkstellingsprojecten bij het restaureren van schepen*

De heer Miel Verrijken vestigt de aandacht op een aantal projecten in zowel het binnen- als buitenland, waarbij voor het restaureren van schepen gebruik wordt gemaakt van sociale projecten. Dit kan gaan van het scholen van werklozen in specifieke restauratietechnieken, tot de sociale integratie van langdurig werklozen via speciale tewerkstellingsprojecten. De spreker raadt de commissie aan om een werkbezoek te brengen aan Amsterdam, waar een 16^e-eeuwse driemaster wordt herbouwd met uitsluitend werkloze jongeren. Een dergelijk project zou ook in Vlaanderen erg boeiend zijn. Nederland heeft zich trouwens ook in het bouwen van jachtschepen een wereldreputatie opgebouwd.

De heer Jos Stassen wijst erop dat Vlaanderen qua integratie van sociale tewerkstellingsprojecten in het restaureren van schepen van Nederland niet veel te leren heeft. Er zijn immers tal van projecten bekend die op deze wijze werden uitgewerkt. Concreet verwijst hij naar een project rond de heer Eddy Stuer te Boom.

De minister bevestigt dat in Vlaanderen heel wat sociale projecten rond het restaureren van oude vaartuigen werden opgezet. Dit gebeurde niet alleen in Boom. In Oostende loopt bijvoorbeeld het project “Pastor Pye” waarbij de Maritieme Site Oostende (MSO) het zeilschip “Pastor Pye” restaureert in het kader van een tewerkstellingsproject dat gefinancierd wordt met kredieten van de Vlaamse Gemeenschap, de VDAB en het Europees Sociaal Fonds. Een ander voorbeeld is “De Scute” in Blankenberge, waar replica worden gebouwd met middelen van de VDAB en het Europees Sociaal Fonds.

De betrokkenheid van de lokale overheden en zelfs de hele bevolking is volgens de minister in deze aangelegenheid niet zonder belang. In Frankrijk bezitten vele kustgemeenten hun eigen geres-taureerd vaartuig, dat elk jaar in Brest onder grote belangstelling wordt tentoongesteld.

De heer Miel Verrijken wijst erop dat de restauraties niet enkel tot de scheepvaart op zich mogen worden beperkt. Ons maritiem verleden behelst bijvoorbeeld ook de grote houten hijskranen waarin Vlaanderen en Venetië toonaangevend waren. Zo staat er nog een originele houten hydraulische kraan te verkommeren in de Felix-pakhuizen aan de Oudeleeuwenrui te Antwerpen. Hiervoor bestaat ongetwijfeld interesse bij de bevolking. Bovendien kan dit ook als een toeristische troef worden uitgespeeld.

De minister is het eens met de waarde die aan deze monumenten uit het verleden moet worden toegekend, maar wijst erop dit niet behoort tot het varende erfgoed, maar tot de industriële archeologie waarrond trouwens reeds heel wat gebeurt.

3. Artikelsgewijze bespreking

Opschrift

Een amendement voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Margriet Hermans (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 998/2, amendement nr. 1) strekt ertoe het opschrift te vervangen door wat volgt :

“Ontwerp van decreet tot bescherming van varende erfgoed”.

Gelet op het feit dat het hier om roerende goederen gaat, menen de indieners dat de term varende erfgoed meer passend is.

De minister en de commissieleden stemmen hiermee in.

Artikel 2

Een amendement voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en mevrouw Margriet Hermans (stuk 998/2, amendement nr. 2) strekt ertoe in de artikelen 2 tot en met 13 de woorden

“varende monumenten” en de woorden “varend monument” telkens te vervangen door de woorden “*varend erfgoed*”, en de woorden “Afdeling Varende Monumenten” telkens te vervangen door de woorden “*Afdeling Varend Erfgoed*”.

De minister en de commissieleden stemmen hiermee in.

Artikel 9

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jo Vermeulen verwijzen naar de draagwijdte van de woorden 'binnen de perken van de begrotingskredieten', en informeren naar de budget dat voor de uitvoering van dit decreet werd vastgelegd.

De minister deelt mee dat voor het jaar 2002 op het programma 62.01 reeds een pro memorie-basisallocatie 53.08 werd voorzien. Aanvankelijk werd een bedrag van 500.000 euro vooropgesteld. De toegenomen interesse voor het varende erfgoed zal echter op termijn een jaarlijks bedrag van 2,5 miljoen euro noodzakelijk maken tot de meeste restauraties zijn beëindigd. Op dat ogenblik kan dit bedrag terug worden verminderd.

Artikel 12

Mevrouw Mieke Van Hecke dringt aan op een coördinatie met de administratie Waterwegen en Zeewezen met betrekking tot de ligplaatsen en het liggeld. Zij informeert wie hiertoe het initiatief zal nemen en wie de gesprekspartners zijn in dit dossier.

De minister deelt mee dat hij het initiatief zal nemen om te onderhandelen over faciliteiten inzake ligplaatsen en liggelden.

De heer Miel Verrijken wenst van deze bespreking gebruik te maken om de aandacht te vestigen op de ligplaats van de geres-taureerde Mercator, die zonder rechtstitel uit Antwerpen werd weggenomen. Hij stelt voor om het schip een wisselende ligplaats Oostende én Antwerpen te geven, waardoor het automatisch ook meer bezoekers zou aantrekken.

Mevrouw Margriet Hermans merkt op dat, indien voor het varende erfgoed geen adequate herbestemming wordt gevonden, de ligplaats een cruciale factor kan zijn. Mogelijk biedt de toeristische sector

hier een uitkomst, want niet alleen de Mercator, maar ook de gerestaureerde ijslandvaarder geniet in Oostende grote belangstelling.

4. Stemming en eindstemming

Alle amendementen, de aldus geamendeerde artikelen, alsmede de niet geamendeerde artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Het geamendeerde ontwerp van decreet tot bescherming van varend erfgoed wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Dany VANDENBOSSCHE

Jos STASSEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**ONTWERP VAN DECREET
TOT BESCHERMING
VAN VAREND ERFGOED****HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° varend erfgoed : het nautisch erfgoed, inzonderheid de schepen, de boten en de drijvende inrichtingen met inbegrip van hun uitrusting en van hun voortstuwingsmiddelen, waarvan het behoud van algemeen belang is wegens hun historische, wetenschappelijke, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde ;
- 2° administratie : de bestuurlijke entiteit, bevoegd voor monumenten en landschappen ;
- 3° eigenaar : de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de eigenaar of de naakte romphuurder ;
- 4° gebruiker : de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, die niet de eigenaar is, maar die een zakelijk of persoonlijk recht kan doen gelden, inzonderheid de hypothecaire schuldeiser en de houder van het pand- of retentierecht.

Artikel 3

De Afdeling Varend Erfgoed van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, hierna genoemd de Afdeling Varend Erfgoed van de Koninklijke Commissie, heeft tot taak de Vlaamse regering te adviseren inzake de bescherming van het varend erfgoed.

Bovendien heeft de Afdeling Varend Erfgoed van de Koninklijke Commissie tot taak bij de Vlaamse regering, ofwel op eigen initiatief ofwel op verzoek van de Vlaamse regering, beredeneerde adviezen uit te brengen inzake het varend erfgoed.

Ze verricht tevens werkzaamheden die haar bij of krachtens dit decreet zijn opgedragen.

HOOFDSTUK II**Bescherming****Artikel 4**

§ 1. De Vlaamse regering stelt de voorlopige bescherming van het varend erfgoed vast.

De Vlaamse regering vermeldt de redenen die tot de bescherming aanleiding geven.

De Vlaamse regering vermeldt inzonderheid :

- 1° het nummer van de registratie of van een andere wijze van identificatie van het varend erfgoed ;
- 2° de doelstellingen van het toekomstige beheer met het oog op het behoud en de ontwikkeling van de waarden die aanleiding hebben gegeven tot de bescherming.

§ 2. De besluiten tot voorlopige bescherming worden :

- 1° per aangetekende brief betekend aan de eigenaar ;
- 2° ter kennisgeving bezorgd aan de Afdeling Varend Erfgoed van de Koninklijke Commissie die hierover een beredeneerd advies kan geven ;
- 3° bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De eigenaar meldt binnen de tien dagen te rekenen vanaf de datum van afgifte ter post van de betekening, de voorlopige bescherming per aangetekende brief aan de gebruiker en maakt de voorlopige bescherming bekend door aanplakking van een bericht op het varend erfgoed overeenkomstig de voorwaarden die de Vlaamse regering vaststelt.

De eigenaar en de gebruiker kunnen hun opmerkingen en bezwaren indienen bij de administratie binnen zestig dagen vanaf de datum van betekening.

De eigenaar brengt bij de overdracht van het varend erfgoed de nieuwe eigenaar op de hoogte van de voorlopige bescherming en meldt de overdracht aan de administratie.

§ 4. De rechtsgevolgen treden in werking voor een termijn van maximaal twaalf maanden vanaf de betekening aan de eigenaar.

Het besluit tot voorlopige bescherming vervalt van rechtswege als vóór de in het eerste lid bedoelde einddatum geen besluit tot definitieve bescherming is betekend.

De Vlaamse regering kan de voorlopige bescherming van het varend erfgoed opheffen. Dit besluit wordt betekend zoals voorzien in § 2 van dit artikel.

§ 5. De leden van de Afdeling Varend Erfgoed van de Koninklijke Commissie en de ambtenaren van de administratie hebben, wanneer dit voor het onderzoek ter voorbereiding van de definitieve bescherming van het varend erfgoed noodzakelijk is, toegang tot de vaartuigen, maar niet tot de gedeelten die gebruikt worden als wooneigenschap.

Artikel 5

§ 1. De Vlaamse regering stelt de definitieve bescherming vast van het voorlopig beschermde varend erfgoed.

De Vlaamse regering vermeldt de redenen die tot de bescherming aanleiding geven.

De Vlaamse regering vermeldt inzonderheid :

1° het nummer van de registratie of van een andere wijze van identificatie van het varend erfgoed ;

2° de doelstellingen van het toekomstige beheer met het oog op het behoud en de ontwikkeling van de waarden die aanleiding hebben gegeven tot de bescherming.

§ 2. De besluiten tot definitieve bescherming worden :

1° per aangetekende brief betekend aan de eigenaar, die dit meldt binnen de tien dagen te rekenen vanaf de datum van afgifte ter post van de betekening, per aangetekende brief aan de gebruiker ;

2° bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De eigenaar brengt bij de overdracht van het varend erfgoed de nieuwe eigenaar op de hoogte van de definitieve bescherming en meldt de overdracht aan de administratie.

§ 4. De rechtsgevolgen treden in werking vanaf de betekening aan de eigenaar.

De Vlaamse regering kan de definitieve bescherming van een varend erfgoed opheffen. De Afdeling Varend Erfgoed van de Koninklijke Commissie kan hierover een beredeneerd advies geven. Dit besluit wordt betekend zoals voorzien in § 2 van dit artikel.

Artikel 6

De administratie houdt een lijst bij van het definitief beschermd varend erfgoed. De Vlaamse regering regelt de inrichting en het gebruik van de lijst.

Artikel 7

Op het definitief beschermd varend erfgoed kan een herkenningsteken worden aangebracht.

De Vlaamse regering stelt het model en het gebruik van dit teken vast.

HOOFDSTUK III

Beheer

Artikel 8

§ 1. De eigenaar en de gebruiker van een voorlopig of definitief beschermd varend erfgoed zijn verplicht het monument door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken in goede staat te be-

houden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

§ 2. Met het oog op het verwezenlijken van de beheersdoelstellingen kan voor een beschermd varend erfgoed door of in opdracht van de eigenaar een beheersprogramma opgesteld worden.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden waaraan het beheersprogramma moet voldoen en stelt de procedure vast voor de goedkeuring van het in § 2 vermelde beheersprogramma.

§ 4. De uitvoering van het beheersprogramma gebeurt door middel van een beheersovereenkomst, die op vrijwillige basis wordt afgesloten tussen de eigenaar of gebruiker van het varend erfgoed en de administratie.

HOOFDSTUK IV

Steunmaatregelen voor het beheer

Artikel 9

§ 1. Binnen de perken van de begrotingskredieten stelt de Vlaamse regering een beheerspremieregeling vast voor het beschermde varend erfgoed met het oog op de verwezenlijking van het beheersprogramma.

Er kunnen geen premies worden toegekend voor werkzaamheden en voor diensten die ondernomen worden door of in opdracht van de staat, de gemeenschappen en de gewesten en de openbare instellingen die ervan afhangen.

§ 2. De beheerspremie wordt toegekend aan de eigenaar of aan de gebruiker die de kosten draagt van de werkzaamheden en de diensten, verbonden aan de uitvoering van het beheersprogramma.

Voor werken, uitgevoerd in eigen beheer, worden enkel de kosten voor levering van materialen en van diensten in aanmerking genomen.

§ 3. De beheerspremie mag tot het totaal van de aanvaarde kosten gecumuleerd worden met andere financiële overheidsbijdragen. Wanneer de andere financiële overheidsbijdragen gelijk zijn aan of hoger zijn dan het totaal van de door de administratie aanvaarde kosten, wordt geen beheerspremie toegekend.

Artikel 10

De Vlaamse regering bepaalt de aard van de in artikel 9, § 1, bepaalde werkzaamheden en diensten en van de kosten die binnen een beheersprogramma geheel of gedeeltelijk in aanmerking komen voor de premie. Ze bepaalt de algemene voorwaarden, de samenstelling van het dossier en ze stelt de procedure vast.

Artikel 11

De beheerspremie mag niet hoger zijn dan 80 % van de kosten die in aanmerking worden genomen.

Artikel 12

De Vlaamse regering bepaalt de andere faciliteiten en vrijstellingen ter ondersteuning van het beheer van het definitief beschermd varend erfgoed.

HOOFDSTUK V

Handhaving

Artikel 13

De daartoe door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren hebben toegang tot het definitief beschermde varend erfgoed om alle nodige vaststellingen te verrichten met betrekking tot de toepassing van dit decreet.
